

[Finansministeren.]

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard opfordrer, paa Grundlag af den Pessimisme, han gav Udtryk for, til stærk Sparsommelighed indenfor Statshusholdningen i den Tid, der kommer. Det tror jeg ogsaa er nødvendigt, og jeg skal for mit Vedkommende være villig til at følge den Anvisning, det ærede Medlem i saa Henseende gav, men jeg vil saa ogsaa gerne bede det ærede Medlem sørge for, at dette hans Synspunkt vinder Udbredelse indenfor hans eget Parti, saaledes at det ikke skal gaa, som det gik i Efteraaret, da Finansloven var til første Behandling, at det ene Medlem efter det andet indenfor Venstre stod op og krævede betydelige Bevillinger, Bevillinger, hvis Omfang de vist neppe selv havde gjort sig nogen klar Forestilling om, og krævede dem med en Styrke, som viste, at al Tanke om Sparsommelighed laa disse Medlemmer ganske fjernt. Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. N. Neergaard forsøge — jeg ved ikke, om det kan lykkes — at faa denne Anskuelse om Sparsommelighedens Nødvendighed til at brede sig indenfor hans Parti, saaledes at man ikke derfra møder med disse umaadelige Krav, som der var saa rigeligt af ved Finanslovens første Behandling i Aar.

Jeg kunde ogsaa tænke mig, at man, naar man maa anbefale Sparsommelighed — hvad jeg mener man maa — i den Tid, der kommer, kunde have undladt at foretage den Forhøjelse af Militærudgifterne med 1 Mill. Kr., som netop er sat ind paa indeværende Aars Finanslov. Naar man fra Venstres Side under den almindelige Debat om Finansloven saa stærkt hævder Sparsommelighedens Nødvendighed, og naar det er fra dette Parti, at Kravet og Raadet om Sparsommelighed kommer, saa ser det underligt ud, at det er dette Partis afgørende Indflydelse i Landstinget, der har forøget Militærudgifterne med godt og vel 1 Mill. Kr. udover, hvad der var nødvendigt i Henhold til gældende Love. Paa dette Punkt er der i øvrigt en betydelig Uenighed mellem de to Partier, der til sidst stemte denne ekstra Million Militærudgifter ind paa Finansloven, idet det konservative Folkeparti jo helst vilde have stemt 8 Mill. Kr. ind som nye Udgifter. Jeg kan derfor godt forstaa, at man ikke fra konservativ Side har hørt Kravet om stærk Sparsommelighed, det vilde have staaet endnu mere skrigende til Handlingerne, end det gør for Venstrepartiets Vedkommende. Men en Million godt og vel paa Finansloven er for mig et ikke ringe Beløb, og jeg kan daarligt forene denne Forøgelse af Militærudgifterne med det Krav

om Sparsommelighed, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte, og som jeg er fuldt enig med ham i. Jeg haaber, at det næste Aar skal lykkes at faa Sparsommeligheden til at gøre sig gældende ogsaa med Hensyn til de militære Udgifter paa Budgettet. De militære Udgifter har jo hidtil været saadan en fredlyst Plet, fredlyst for alle Nedskærings- og Sparsommelighedstendenser. Medens Nedskæringen ramte alle andre Udgifter paa Finansloven, da Venstre ministeriet havde Ansvar, saa kom de militære Udgifter ikke med derunder, eller i hvert Fald kun i ganske ringe Grad og ganske forbigaaende, og alle de Forsøg, vi gjorde paa at faa disse Udgifter inddraget under den almindelige Nedskæring, stødte paa Modstand, saaledes at de ikke kunde gennemføres. Jeg ved ikke, hvorfor de militære Udgifter skal være saadan et fredlyst Beløb, som ikke kan følge de andre Udgifter paa Finansloven, og jeg tror, at man maa lade Sparsommeligheden gælde ogsaa dem og se, om ikke man kan faa Krigslysten kølnet en Smule, saaledes at man kan komme til at se fornuftigt paa disse Udgifter. I hvert Fald lyder Sparsommelighedstonerne for mig noget søgt, naar man ved, hvorledes man fra Venstres Side har værnet Militærudgifterne mod alle de Forsøg, som vi har gjort paa at faa dem sat ned.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard spurgte om forskellige Ting, som han ønskede Oplysning om. Bl. a. ønskede det ærede Medlem Oplysning om, hvorledes de enkelte Toldindtægter bevægede sig; det var det ærede Medlems Hensigt derigennem ligesom at skaffe sig et Barometer, der kunde vise, hvordan man kunde vente, at de indirekte Afgifter vilde gaa ind i gode og i daarlige Tider, og det ærede Medlem vilde derfor gerne have Oplysning om, hvorledes Skotøjstoldens samlede Beløb havde varieret de forskellige Aar. Ja, det er naturligvis nok muligt at skaffe saadanne Oplysninger, det gaar jeg da ud fra, men det ærede Medlem vil sikkert tilgive mig, at jeg ikke har kunnet fremskaffe dem til dette Tidspunkt. Men jeg tror for Resten ikke, man kan se ret meget deraf; jeg tror snarere, man vil se meget lidt deraf, selv om man kendte disse Beløb. Og jeg tror i det hele taget ikke, man er i Stand til paa den Maade at skaffe sig et sikkert Barometer for, hvorledes de enkelte Statsafgifter vil indgaa, efter som Tiderne bliver mere eller mindre gode eller mere eller mindre daarlige. Den Tanke, det ærede Medlem har om en saadan Forudskuen paa Grundlag af forelagte Oplysninger, tror jeg ikke vil faa megen